

2015-05-01

จามจุรีรำลึก : บุคลากรหม่อมกับชมรมดนตรีไทยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิพรรณ ประจวบเหมาะ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

ประจวบเหมาะ, วิพรรณ (2015) "จามจุรีรำลึก : บุคลากรหม่อมกับชมรมดนตรีไทยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," *Jamjuree Journal*: Vol. 17: Iss. 2, Article 5.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.17.2.4

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol17/iss2/5>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บุคคลที่เหมาะสม
กับวัฒนธรรมดนตรีไทย
คือใครนี่สิคือพ้าอภรณ์
มหาวิทยาลัย

เป็นเวลากว่า ๔๐ ปีแล้วที่ชาวชมรมดนตรีไทย สจ. มีประเพณีในการเขียนบันทึกลงในสมุดซึ่งเรียกกันว่า “สมุดทุกกึก” สมุดเล่มนี้จะวางไว้ที่ชมรม เพื่อให้สมาชิกของชมรมที่มาจากต่างคณะ ต่างชั้นปี มีเวลาเรียน เวลาว่างไม่ตรงกัน หากแวะเวียนเข้ามาในชมรมฯ เมื่อใด สามารถสื่อสารถึงกันได้โดยเขียนบันทึกผ่านทางสมุดเล่มนี้ซึ่งอาจเทียบเคียงได้กับการสื่อสารทางไลน์กลุ่มในปัจจุบัน ข้อความในสมุดทุกกึกจะมีทั้งในรูปของร้อยแก้ว ร้อยกรอง ภาพวาด เนื้อหาของบันทึกมีทั้งการไต่ถามทุกข์สุข การระบายความในใจ การติดตามงานของชมรม และเรื่องสัพเพเหระต่างๆ

“บันทึก” ครั้งนี้จะพิเศษกว่าทุกครั้งเพราะผู้เขียนบันทึกแต่ละท่านได้เรียบเรียงและกลั่นกรองจากใจเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๕ รอบและเพื่อระลึกถึงพระอัจฉริยภาพและพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่มีต่อชมรมดนตรีไทย และวงการดนตรีไทย

เมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ขณะนั้นดำรงพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนราชสุดาฯ) ทรงเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้ทรงพระกรุณาสมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญและเป็นสิริมงคลสูงสุดแก่ชมรมฯ และหมู่สมาชิก ทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่งของการเกิดศูนย์รวมจิตใจและพลังการขับเคลื่อนการดำเนินของชมรมฯ อย่างมั่นคงและยั่งยืน ดังปรากฏในบันทึกที่เรียงร้อยขึ้นนี้

*ดร. ศร. วิพรรณ ประจวบเหมาะ อาจารย์ที่ปรึกษาฯกรมดนตรีไทย สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรียบเรียง
 **เขียนนอกกรอบขอบพระคุณ ผศ. ดร. ประจักษ์ อัครวิรุฬหาร และ ศ. ดร. ศิราพร ณ ถลาง ที่กรุณาแนะนำ
 แนวทางในการเรียบเรียงและปรับปรุงแก้ไขบทความนี้

สมเด็จพระเทพรัตนฯ ได้เสด็จเข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นที่ปลาบปลื้มและอยู่ในความทรงจำของชาวจุฬาฯตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวชมรมดนตรีไทย สจม.

เมื่อเริ่มเปิดเทอมคณะกรรมการและสมาชิกชมรมดนตรีไทย สจม. เผื่อวันจัดนิทรรศการแนะนำกิจกรรมของชมรมต่างๆ เพื่อให้น้องใหม่ได้รู้จักและสมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรมตามความสนใจ ในปีนั้นพระองค์ท่านได้สมัครเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย สจม. นับเป็นพระมหากษัตริย์องค์ต่อชมรมเป็นล้นพ้น ในขณะที่เดียวกันก่อนที่ชาวชมรมจะได้มีโอกาสรับเสด็จพระองค์ท่านที่ห้องชมรม ดิฉันซึ่งในปีนั้นศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๔ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าวงของชมรม รู้สึกตื่นเต้นและกังวลมากเรื่องการจัดห้องชมรม การวางตัว และการกราบบังคมทูลว่าอย่างไรจึงจะถูกต้องและเหมาะสม

ในวันแรกที่เสด็จมาที่ห้องชมรมซึ่งในขณะนั้นตั้งอยู่ที่ชั้นล่างของศาลาพระเกี้ยว ความกังวลต่างๆก็หมดไป ด้วยพระจริยวัตรที่ยิ้มแย้มแจ่มใส รับสั่งกับชาวชมรมอย่างใกล้ชิด และทรงอนุญาตให้พวกเราปฏิบัติเหมือนปกติทำให้พวกเราลดความประหม่าลงไปได้ และกลัวที่จะพูดคุยกับพระองค์ท่านมากขึ้นเรื่อยๆ นับเป็นบุญอย่างยิ่งที่นักดนตรีของชมรมได้มีโอกาสได้ชื่นชมพระจริยวัตรที่งดงามของพระองค์อย่างใกล้ชิด ในช่วงที่พระองค์ร่วมกิจกรรมของชมรม

และเป็นที่ปลาบปลื้มอย่างยิ่งที่จากวันนั้นจนถึงวันนี้เป็นเวลากว่า ๔๐ ปีแล้ว พระองค์ท่านก็ยังมีพระเมตตาให้กับชาวชมรมดนตรีไทย สจม. รุ่นต่างๆเสมอมา

สุกัญญา สุวัฒนวงศ์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รุ่น ๓๑
ปีการศึกษา ๒๕๑๓-๒๕๑๖

ความจริง มีใช้ไป

ยังจำความจริงเหมือนความฝันที่เกิดขึ้นเมื่อกว่า ๔๐ ปีก่อน ได้ดี วันนั้น ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๓ ใกล้จะสอบไล่เป็นบัณฑิตจุฬาฯ คุณป้าเจริญใจ (อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน) ไทมาชวนเข้าวังสวนจิตรลดา ในวังขอให้เข้าไปเล่นดนตรีไทยวงเล็กๆ (๓-๔ ชิ้น) ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในระหว่างที่ทรงพระเกษมสำราญเป็นการส่วนพระองค์

เราเข้าวังกันบ่ายวันนั้น ไปถึงก็จัดเตรียมเครื่องดนตรีและซักซ้อมเพลงกันที่ศาลาในสวน ประมาณก่อน ๕ โมงเย็น เราได้เห็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมสมเด็จพระบรมราชินีนาถ และพระเจ้าลูกเธอทั้งสองพระองค์ เสด็จลงมาประทับในสวนเพื่อเสวยพระสุธารส พวกเราก็เริ่มบรรเลงเพลงไทยเบาๆ เคล้าบรรยากาศเย็นสบาย เป็นบุญตาและบุญใจเหลือเกินที่ได้มีโอกาสเฝ้าในระยະไม่ไกลนักเช่นนี้ และได้เห็นพระอิริยาบถแบบสบายๆ อย่างครอบครัวที่อบอุ่นของพระองค์ท่าน

แล้วสิ่งที่ไม่คาดฝันก็บังเกิดขึ้น เมื่อทูลหม่อมฟ้าหญิงน้อย ซึ่งขณะนั้นทรงเป็นนิสิตปี ๑ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ เสด็จมายังศาลาที่พวกเราเล่นดนตรีกันอยู่ ประทับลงและทรงเลือกเพลงที่จะทรงร้องถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถกับอาจารย์เจริญใจ แล้วก็เริ่มทรงร้องเพลงลาวดวงเดือนด้วยพระสุรเสียงหวานสดใสไพเราะ พระอิริยาบถสบายๆ ไปกับวงเล็กๆ ของเรา และแล้วทูลหม่อมฟ้าหญิงเล็กก็ทรงนึกสนุกด้วย เสด็จมาพ้อนรำประกอบเพลงที่สมเด็จพระเชษฐาภคินีกำลังทรงขับร้องอยู่ พวกเราได้เห็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ทอดพระเนตรมองอย่างทรงพระเกษมสำราญยิ่งและทรงปรบพระหัตถ์เมื่อเพลงนั้นจบลง

ก่อนเสด็จขึ้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ ได้พระราชทานผ้าไหมมัดหมี่ให้นักดนตรีคนละ ๑ ผืน ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าเป็นเครื่องยืนยันว่าวันนั้นเป็นความจริงมิใช่ฝันไป

จากวันนั้นถึงวันนี้ พวกเราชาวดนตรีไทย ได้เห็นพระอัจฉริยภาพของสมเด็จพระเทพรัตนฯ เจ้าฟ้านักดนตรีของพวกเรา พระผู้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของดนตรีไทย สร้างความชื่นชมชอบสนใจในเพลงไทยได้อย่างกว้างขวางให้คนรุ่นเราฯ มั่นใจได้ว่า ดนตรีไทยและเพลงไทยจะได้รับการอนุรักษ์และสืบทอดกันต่อไปชั่วลูกหลานเป็นวัฒนธรรมสมบัติอันล้ำค่าของประเทศไทยและคนไทยตลอดไป

วิสาชา ภูมิรัตน
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
ปีการศึกษา ๒๕๑๓-๒๕๑๖

ที่จังหวัดแพร่ ในงานที่พระองค์ท่านเสด็จมา ณ สนามบินจังหวัดแพร่ งานพระธาตุช่อแฮ มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่รอเฝ้ารับเสด็จ ในขณะนั้นดิฉันเป็นภรรยาของผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดแพร่ (พล.ต.ต.ภูมิรา วัฒนปาณี) ได้มีโอกาสถวายพวงมาลัยรับเสด็จ เมื่อท่านรับพวงมาลัยแล้วพระองค์ท่านได้เสด็จผ่านไป ดิฉันอยากมีโอกาสให้พระองค์ท่านได้รับทราบ ว่า ณ จุดเล็กๆตรงนี้ ยังมีชาวชมรมดนตรีไทย สจ. อยู่ เป็นที่ห้อยน้อยๆ ที่ส่องแสงถวายเป็นกำลังพระทัยให้พระองค์ท่านให้แผ่นดิน จึงตัดสินใจโผล่ออกมาออกมาก่อนที่ท่านจะเสด็จพระดำเนินไปไกลกว่านี้ว่า “ชมรมดนตรีไทย สจ. เพคะ” ท่านเสด็จกลับมาทรงทักทายทันทีว่า “มาทำอะไรอยู่ที่นี่” จึงได้กราบบังคมทูลว่า “เป็นภรรยาผู้บังคับการฯจังหวัดเพคะ”

ดิฉันรู้สึกปลาบปลื้มปิติและเป็นพระมหากรุณาธิคุณเป็นอย่างสูง ที่ชาวชมรมดนตรีไทย สจ. ได้รับพระเมตตาอยู่เสมอ

บุญสม วัฒนปาณี
คณะรัฐศาสตร์ รุ่น ๒๕
ปีการศึกษา ๒๕๑๕

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าตีพิมพ์นิตยภัแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๕ และเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมดนตรีไทยตั้งแต่นั้นมา ต่อมาเมื่อเปิดเทอมปีการศึกษา ๒๕๑๖ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุทาดา (พระยศในขณะนั้น) ได้ทรงเป็นนิสิตใหม่คณะอักษรศาสตร์ และทรงเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทยสจ. ซึ่งทำให้พวกเราชาวชมรมดีใจเป็นอย่างยิ่ง กิจกรรมแรกที่พระองค์ท่านเสด็จออกงานร่วมกับชมรมคือ งานรับน้องใหม่ที่คณะอักษรศาสตร์จัดขึ้นที่คณะมีเวทีขนาดตั้งวงมโหรีได้ ยกพื้นสูงประมาณบันได ๓-๔ ขั้นอยู่ด้านหลังของเวทีเมื่อพระองค์ท่านเสด็จมาถึงก็ต้องทรงใช้บันไดทางขึ้นนี้และผ่านหน้าข้าพเจ้าพระองค์ท่านทรงเอาพระหัตถ์ ๒ ข้างลูบพระกระบังโประงให้เข้ามาติดพระองค์ แล้วรับสั่งว่า “ขอโทษนะคะพี่” ข้าพเจ้ารู้สึกทึ่งว่าพระสุรเสียงดังกึกก้องในสมองของข้าพเจ้า มีความตื่นเต้นและซาบซึ้งใจอย่างที่สุดที่ท่านทรงเป็นถึงเจ้าฟ้าหญิง ทำไมท่านจึงทรงเมตตากับเราซึ่งเป็นนิสิตธรรมดา ๆ คนหนึ่งขนาดนี้ข้าพเจ้าจึงรักและเทิดทูนพระองค์ท่านตั้งแต่นั้นมา

พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ยังมีไปถึงคุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้า โปรดเข้าเฝ้าเป็นการส่วนพระองค์ในวันที่ข้าพเจ้ารับพระราชทานปริญญา การพระราชทานน้ำสังข์สมรสพระราชทานและเสด็จเป็นการส่วนพระองค์ในงานเลี้ยงรับรอง คราวหนึ่งข้าพเจ้าเจ็บหนัก ก็ทรงพระเมตตาพระราชทานดอกไม้เยี่ยม เป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าต่อสู้กับโรคร้ายและมีชีวิตอยู่มาได้จนทุกวันนี้

เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ ๖๐ พรรษา ในวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้าพเจ้าและครอบครัวขอถวายตัวเป็นข้าพระบาทรับใช้พระองค์ท่าน และขอถวายพระพรให้พระองค์ทรงพระเจริญเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยตลอดชั่วกาลนาน

นางพินภรณ์ สุจันประเสริฐ
(นางสาวจริยา ทัศนากุศล)
คณะครุศาสตร์
ปีการศึกษา ๒๕๑๕-๒๕๑๘

เจ้าฟ้านักดนตรีไทย

หากย้อนเวลากลับไป ๔๐ กว่าปี สมัยนั้นชมรมดนตรีไทย สจม. (สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ตั้งอยู่ที่ใต้ถุนศาลาพระเกี้ยว (มีชมรมพุทธศาสนเป็นเพื่อนบ้าน) ชมรมดนตรีไทย สจม. ประกอบด้วยพี่ๆ น้องๆ จากคณะต่างๆ ในจุฬาฯ ที่เป็นนักดนตรีไทย ชาวชมรมฯ จะมาพบปะสังสรรค์ ต่อเพลง ซ้อมดนตรีทุกเย็นหลังจากเลิกเรียน สมัยนั้นมีครูเมธาเป็นครูผู้ต่อเพลงให้ผู้ที่เล่นปีพาทย์ อาจารย์เบญจรงค์ต่อเพลงให้วงเครื่องสาย และอาจารย์เจริญใจต่อร้องเพลงโดยเฉพาะต่อให้ทูลกระหม่อม

“ภาพจำ” ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับทูลกระหม่อมก็คือ ทรงฉลองพระองค์ชุดนิสิต ทรงผมเปีย และทรงเล่นซอด้วง...ซอด้วงงาสีขาว และจะเสด็จมาซ้อมดนตรีที่ชมรมฯ โดยเฉพาะเวลาต้องออกงานใหญ่ๆ เช่น งานไหว้ครูของจุฬาฯ พิธีไหว้ครูของชมรมฯ หรือเมื่อไปบรรเลงที่สังคีตศาลา ออกรายการสังคีตภิรมย์ บันทึกเทปออกรายการวิทยุกรมประชาสัมพันธ์ นอกจากทรงซอด้วงแล้ว ทูลกระหม่อมยังทรงเป็นนักร้องด้วย ข้าพเจ้ายังจำพระสุรัสวดีอันไพเราะก้องกังวานที่ร้องเพลง พระอาทิตย์ชิงดวง เต่ากินผักบุ้ง และ เต่าเห่ ได้จนทุกวันนี้

ทูลกระหม่อมทรงเป็นศูนย์กลางที่ยึดโยงชาวชมรมฯ ประมาณ ๗-๘ รุ่นเข้าไว้ด้วยกัน นับจากนักดนตรีไทยรุ่นที่เข้าจุฬาฯ พร้อมพระองค์ใน พ.ศ. ๒๕๑๖ ขึ้นไปเป็นรุ่นพี่ ๓-๔ รุ่นและลงไปเป็นรุ่นน้องอีก ๓-๔ รุ่น ทำให้พวกเราชาวชมรมฯ ใน ๗-๘ รุ่นดังกล่าวสนิทสนมและผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้นมาจนถึงทุกวันนี้ และนอกจากจะทรงเป็นนักดนตรีของชมรมดนตรีไทย สจม. แล้วยังทรงเป็นนักดนตรีในวงดนตรีไทยของคณะอักษรศาสตร์ด้วย ซึ่งก็ได้ทรงร่วมบรรเลงบนเวทีที่หน้าเทวาลัยในงานคืนสู่เหย้าของคณะอักษรศาสตร์หลายครั้ง

กาลเวลาผ่านไป...ทูลกระหม่อมก็ยังทรงเป็นศูนย์กลางของชาวดนตรีไทยของจุฬาฯ ตลอดมา กว่าทศวรรษที่ผ่านมา ทุกวันที่ ๒๖ มีนาคมในงานสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะมีงาน “ปีพาทย์ดึกดำบรรพ์” ทำให้เกิดการรวมตัวของชาวชมรมดนตรีไทย สจม. อีกครั้งซึ่งต่อมาได้ตั้งชื่อว่า “วงสายใยจามจุรี” เพื่อสื่อความหมายว่าคือวงดนตรีไทยสมัยครั้งที่ทรงเป็นนิสิตจุฬาฯ ที่ยังคงมีสายใยผูกพันกันอยู่ ซึ่งต่อมาได้ขยายรวมนักดนตรีที่เป็นคณาจารย์และบุคลากรของจุฬาฯ ในปัจจุบันด้วย

ศิราพร ฐิตะฐาน ณ ถลาง
คณะอักษรศาสตร์
ปีการศึกษา ๒๕๑๖-๒๕๑๙

พระมิ่งขวัญชาอ สจ.ม.

ข้าพเจ้าเข้าเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๑๗ หลังสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ๑ ปี “ทูลกระหม่อม” หรือ “ทูลหม่อม” เป็นคำสรรพนามที่ทุกคนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้แทนการเอ่ยพระนามพระองค์ท่าน ก่อนเข้าเรียนที่จุฬาฯ ข้าพเจ้ารู้จักทูลกระหม่อมเพียงในข่าวราชสำนัก และทราบว่า ทรงสอบปลายปีชั้น ม.ศ.๕ (ชั้นสุดท้ายของการศึกษาขั้นพื้นฐานในสมัยนั้น) ได้เป็นที่ ๑ ของประเทศ แผนกศิลป เมื่อเข้าเป็นนิสิตจุฬาฯ โดยเฉพาะเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สจ.ม.) ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเห็นพระอัจฉริยภาพและพระจริยวัตรในอีกหลายด้าน

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเฝ้าใกล้ชิดครั้งแรกในงานไหว้ครูของชมรมดนตรีไทย สจ.ม. สมัยที่พี่ต่อม (พลตำรวจตรี พรวิสุทธิ์ งามปัญญา) เป็นประธานชมรมฯ ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ดูแลเครื่องเช่นไหว้ หลังพิธีไหว้ครู ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังจัดการแบ่งหัวหมูอยู่ที่ด้านข้างเวทีหอประชุมจุฬาฯ ทูลกระหม่อมทรงเสด็จมาทอดพระเนตร และรับสั่งถามหาแม่ครัว ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเสียงที่ชมรมจึงตอบไปโดยไม่ได้เงยหน้าจากหัวหมูว่า “อยู่ที่นี่ครับผม” แต่พอข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นเพื่อจะคุยด้วย จึงได้เห็นว่าทูลกระหม่อมทรงประทับยืนทรงพระสรวล ข้าพเจ้าทั้งตื่นเต้นที่ได้เฝ้า และตกใจที่ใช้ “ครับผม” ตอบรับสั่ง แต่ทูลกระหม่อมก็ไม่ได้ถือพระองค์ ยังมีรับสั่งกับข้าพเจ้าต่ออย่างเป็นกันเอง ทูลกระหม่อมทรงมีพระเมตตาและอ่อนโยนกับทุกคน กับรุ่นพี่ที่ชมรมฯ จะทรงเรียกพี่ทุกคน กับพระอาจารย์ที่มีอาวุโสกว่าก็ทรงไหว้เหมือนศิษย์อื่นๆ แม้แต่ “เทียมมี” คนขายผลไม้ดองที่ตระเวนขายทั่วจุฬาฯ ก็ยังมีโอกาสได้รับพระกรุณาฉายพระรูปด้วยหลายภาพ ซึ่ง “เทียมมี” ได้ติดเป็นภาพประวัติศาสตร์ไว้รอบรถเข็น ทำให้ชาวจุฬาฯ รุ่นหลังๆ ได้ร่วมชื่นชมพระบารมีไปด้วย

ทูลกระหม่อมทรงปฏิบัติพระองค์อย่างเรียบง่าย เสด็จพระราชดำเนินมาเรียนประทับรถตู้ไม่มีรถนำเสด็จมาพร้อมคนป้าๆ ประกอบด้วยคุณพระพี่เลี้ยง(พยาบาล) ๑ ท่านและนางสนองพระโอษฐ์จากกองราชเลขาในการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถอีก ๑ ท่านซึ่งหมุนเวียนเปลี่ยนเวรกันตามเสด็จ และศรภ.อีก ๒ ท่าน โดยปกติหากไม่มีราชกิจ ทูลกระหม่อมจะเสด็จมาเรียนเสมอ ทรงฉลองพระองค์ชุดนิสิตจุฬาฯตามระเบียบ ทรงไว้พระเกษาและถักเป็นเปียด้านหลัง ทรงไว้พระเกษาทรงนี้ตลอด ๔ ปีที่ทรงเรียนปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ ได้ทราบจากคุณป้าว่า เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนทรงพระเกษา เป็นพระกรุณาตามคำขอของ ศรภ. เนื่องจากพระเกษาทรงนี้ทำให้สามารถมองหาพระองค์ในกลุ่มนิสิตหญิงได้ง่าย ถวายอารักขาสะดวก และหากได้ไปเดินบริเวณคณะอักษรศาสตร์ จะมีโอกาสได้เห็น ภาพทูลกระหม่อมทรงพระดำเนินพร้อมถุงผ้าใส่หนังสือใบโต มีคุณป้า ๒ ท่านเดินตามหลัง ขนาบข้างด้วยสุภาพบุรุษในสูทสีเข้ม ๒ ท่าน

ในแต่ละปีวงดนตรีไทยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีรายการแสดงนอกสถานที่ตามโอกาสต่างๆ เป็นระยะๆ ทูลกระหม่อมจะร่วมทรงดนตรีหรือขับร้องด้วยเสมอ บางครั้งทรงพระราชนิพนธ์เนื้อร้องพระราชทานให้วงนำไปเล่นด้วย และก่อนการแสดงแต่ละครั้งจะมีการซ้อมใหญ่ซึ่งทูลกระหม่อมมักจะเสด็จร่วมซ้อมด้วยเสมอ การซ้อมแต่ละครั้งจะทรงพระกรุณาพระราชทานขนมหรือผลไม้ให้พวกเราเป็นอาหารว่างระหว่างซ้อม มีหลายครั้งที่พวกเราอยากเก็บของว่างไว้ดูเล่นมากกว่าจะรับประทาน เช่น ลูกชุบขนาดจิ๋วที่เสมือนจริงทั้งสีและรูปร่าง ขนมไทยโบราณขนาดพอคำ ฯลฯ ทูลกระหม่อมไม่เพียงทรงพระปรีชาในการขับร้อง การทรงดนตรีหรือทรงพระนิพนธ์บทร้องเพลงไทยเท่านั้น แต่ยังทรงสามารถแต่งและร้องเพลงลูกทุ่งได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าได้ประจักษ์ด้วยตาตนเองมาแล้วในงานวันเกิดคณะอักษรศาสตร์สมัยที่ทรงเป็นนิสิตปีที่ ๔ ทรงได้รับพวงมาลัยจวนสิ้นพระศอกจากการร้องเพลงสัปดาห์ที่ทรงพระนิพนธ์เองอย่างสนุกสนาน

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้เล่ามาเป็นเพียงเศษเสี้ยวจากประสบการณ์ตรง พระจริยวัตรและพระอัจฉริยภาพของทูลกระหม่อม ตลอดจนพระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรงงานเพื่อความสุขความเจริญของคนไทยยังมีอีกมากมาย ทำให้ทูลกระหม่อม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นมิ่งขวัญไม่เพียงของชาวชมรมดนตรีไทย สโมสรนิสิตจุฬาฯ แต่ทรงเป็นมิ่งขวัญของคนไทยทั้งประเทศ ในศุภวาระที่ทรงมีพระชนมายุครบ ๖๐ พรรษา ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก โปรดประทานพรให้ทูลกระหม่อมทรงพระเกษมสำราญ มีพระพลานามัยแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร และเป็นมิ่งขวัญของชาวไทยตลอดกาลนานเทอญ

อัจฉรา วงษ์เอก

คณะอักษรศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๑๗-๒๕๒๐

ข้าพเจ้าเข้าจุฬาปี ๒๕๑๗ หลังทูลกระหม่อม ๑ ปี แต่เป็นบุญของข้าพเจ้าที่ได้เข้าเป็นสมาชิกของชมรมดนตรีไทย สจม. จึงได้มีโอกาสขึ้นชมพระบารมีใกล้ชิดเวลาพระองค์เสด็จมาชมรม อีกทั้งยังมีบุญได้ร่วมเล่นดนตรีกับพระองค์ด้วย ทูลกระหม่อมเมื่อครั้งทรงเป็นนิสิต ทรงวางพระองค์เหมือนนิสิตธรรมดาทั่วไป ธรรมดาและกลมกลืนมากจนบางครั้งเวลาที่ทรงอยู่ร่วมกับนิสิตคนอื่น ๆ แทบดูไม่ออกเลยว่ามีทูลกระหม่อมเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินทรงร่วมกิจกรรมมหาวิทยาลัยอยู่ด้วย

ครั้งหนึ่งในงานไหว้ครูตอนข้าพเจ้าอยู่ปี ๑ ที่หอประชุมจุฬา ด้วยความกะเบี๊ยะกะป๊าบ และซุกซนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เดินชนนิสิตท่านหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าเงยหน้ามามากำลังจะเอ่ยปากขอโทษ ก็เป็นอันต้องอ้าปากค้างเพราะนิสิตท่านนั้นเป็นถึงสมเด็จพระเจ้าฟ้า (พระยศในนั้น) ซึ่งในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังตกตะลึงอยู่นั้น พระองค์เสียอีกเป็นฝ่ายทรงเอ่ย “ขอโทษ” ข้าพเจ้า ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายผิดโดยแท้ ให้ซาบซึ้งถึงพระเมตตาที่ทรงมีต่อนิสิตรุ่นน้องอย่างข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง

ทูลกระหม่อมจะเสด็จร่วมงานไหว้ครูชมรมดนตรีไทยทุกปี หลังจากเสร็จพิธีการแล้ว ก็จะเป็นการบรรเลงของครูอาวุโส (ซึ่งงานไหว้ครูของชมรมปัจจุบัน ผันกลายเป็นการบรรเลงของพี่อาวุโสแทน เพราะบรรดาครูๆ เสียชีวิตไปเกือบหมดแล้ว) ช่วงเวลาดังกล่าวจำได้ว่าเป็นช่วงสนุกสนานของพวกเรา เพราะนิสิตจะขอให้ครูๆ เดี่ยวเพลงต่างๆ เรียกว่าขอเดี่ยวนั้นก็บรรเลงกันเดี่ยวนั้นเลย พวกเราได้ขึ้นชมคุณครูเดี่ยวให้พวกเราฟังอย่างมีความสุข ทูลกระหม่อมก็ประทับอยู่กับพวกเราอย่างเป็นกันเองด้วย มีอยู่ครั้งหนึ่งระหว่างที่ยังไม่มีการบรรเลง ทูลกระหม่อมทรงหยิบไม้ระนาดแล้วทรงตีเพลง “ลาวดวงเดือน” ข้าพเจ้าเห็นมีขออยู่ข้างหลัง ก็ “บังอาจ” หยิบขอมาลีตาม (ข้าพเจ้าลืขอไม่เป็น) ทูลกระหม่อมทรงหันมาพระสรวลแล้วทรงเอ่ยว่า “แก้ว...เห็นเราตีระนาดทางขอ แก้วเลยลีขอทางระนาด” ข้าพเจ้าอาย รีบวางขอเลย สมัยนั้นพระองค์ทรงขอเพียงอย่างเดียว ยังมิได้ทรงหัดระนาดเป็นเรื่องเป็นราว มา ณ วันนี้ พระองค์ทรงระนาดถึงขั้นหน้าพาทย์ชั้นสูงและเดี่ยวแล้ว ในขณะที่ข้าพเจ้ามิได้มีการพัฒนาการลีขอเลยแม้แต่น้อย

ทุกวันนี้ข้าพเจ้ายังมิได้มีโอกาสได้ร่วมบรรเลงกับพระองค์ในงานสถาปนามหาวิทยาลัยกับวงสายใยจามจุรีทุกปี นับเป็นบุญของข้าพเจ้า ของชาวชมรม ตลอดจนชาวสายใยฯ เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้รับพระเมตตาจากพระองค์ท่านอย่างหาที่สุดมิได้

ปภาวี (ประกายแก้ว) นุลกุล
คณะครุศาสตร์
ปีการศึกษา ๒๕๑๗-๒๕๒๑

ผมเข้าจุฬาฯ เรียนที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเมื่อปี ๒๕๑๘ และเข้าเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทยตั้งแต่วันแรก ๆ ที่เป็นนิสิต ตอนนั้นชมรมฯ ตั้งอยู่ที่ใต้ถุนศาลาพระเกี้ยว มีห้องซ้อมดนตรีหนึ่งห้อง และเป็นห้องสำหรับเก็บเครื่องเสียงเล็ก ๆ อีกหนึ่งห้อง อาจารย์ผู้ฝึกสอนคือ อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน สอนขับร้องและควบคุมวงทั้งหมด อาจารย์เบญจรงค์ ธนโกเศศ สอนเครื่องสาย และอาจารย์เมธา หมูเย็น สอนเครื่องเป่าพาทย์

“ทูลกระหม่อม” เป็นรุ่นพี่ผม ๒ ปี ท่านจะเสด็จมาซ้อมดนตรีที่ชมรมบ่อยครั้ง โดยเฉพาะเวลาที่จะมีงานแสดงของชมรม เช่น งานถวายพระพรในหลวง งานวันสถาปนาจุฬาฯ รายการสังคีตภิรมย์ พวกเราจะเตรียมรับเสด็จที่ห้องใต้ถุนนี้ ปิดกวาดจัดของในชมรมให้เรียบร้อย บางครั้งไปซื้อขนมแถวสามย่าน เช่น ก๊วยบ๊ิง เพื่อตั้งเป็นของว่าง การเสด็จมาชมรมของท่านเรียบง่าย ไม่ได้มีขบวนตามเสด็จมากมาย ยังนึกถึงเมื่อสมัยที่เริ่มทำงาน บางครั้งต้องเตรียมงานต้อนรับเจ้านายในบริษัท ยังคิดในใจว่าต้องเตรียมการมากกว่ารับเสด็จเสียอีกทุกคนที่มีโอกาสได้เฝ้าท่าน นอกจากจะชื่นชมในพระสิริโฉมที่งดงามน่ารักแล้ว สิ่งที่น่าสนใจคือ ความมีน้ำพระทัยเมตตาต่อสมาชิกชมรมและครูบาอาจารย์ เช่น ท่านจะเรียกกรุ่นพี่ในชมรมว่า พี่ เหมือนที่พวกเราเรียกกัน เวลาซ้อมดนตรี จะพระราชทานอาหารจากในวังมาเลี้ยง คราวหนึ่งเสด็จกลับจากญี่ปุ่น ทรงนำตุ๊กตาของเล่นจากญี่ปุ่นมาพระราชทาน หรือเทศกาลตรุษจีน พวกเราจะได้รับอั่งเปา พระราชทานด้วย อาจารย์เจริญใจที่สอนขับร้อง ท่านพระราชทานของขวัญวันเกิดทุกปี บางครั้งพระราชทานพระราชนิพนธ์กลอนอวยพรวันเกิดมา พวกเราก็จะไปที่บ้านอาจารย์ ตั้งวงบรรเลงและร้องตามบทพระราชนิพนธ์นั้น เป็นที่ปลาบปลื้มปิติแก่ทั้งอาจารย์และลูกศิษย์ กับอาจารย์เมธา ท่านจะทรงสนุกสนานเป็นพิเศษ เพราะอาจารย์นอกจากฝีมือระนาดเอกเป็นเลิศ ยังเป็นคนสนุกสนาน ทำให้ชมรมมีเสียงหัวเราะและมีความสุขเสมอ ท่านทรงดูแลอาจารย์เมธาทั้งด้านที่อยู่อาศัย ยามเจ็บป่วยก็ทรงพระกรุณาฯ รับเป็นผู้ป่วยในพระราชานุเคราะห์จนสิ้นชีวิต เป็นต้น

สมัยนั้น ทูลกระหม่อมจะทรงขับร้อง พระราชนิพนธ์คำร้อง และทรงขอตัว ท่านมีพระสุรเสียงที่ไพเราะกังวาน หวาน ไส ผมเคยได้ยินอาจารย์เจริญใจกล่าวชมท่านกับลูกศิษย์อยู่บ่อย ๆ ว่า ทรงต่อเพลงได้เร็ว และปฏิบัติได้เป็นอย่างดีเลิศ บทร้องพระราชนิพนธ์ที่โดดเด่นในช่วงนั้นได้แก่ เต่าเห่ ใช้กล่อมเด็ก สอนให้เป็นเด็กดี พระราชทานให้อาจารย์เจริญใจขับร้อง เป็นบทร้องที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน ด้านการทรงขอตัวกับวง สจม. อาจารย์เบญจรงค์ เป็นผู้ถวายคำแนะนำ ผมได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ทำโน้ตขอตัววงเพลงที่จะทรงบรรเลงร่วมกับวงถวาย สิ่งที่ทำให้ผมประทับใจมาก คือ พวกเราแม้จะจบการศึกษาออกไปทำงานหลายปี แต่เราจะไปร่วมพิธีไหว้ครูทุกครั้ง ครั้งหนึ่งพิธีจัดที่สโมสรอาจารย์ บณดิกจุลจักรพงษ์ ท่านเสด็จมาพร้อมกับทรงถือแฟ้มมาด้วย ๑ แฟ้ม เมื่อเสด็จมาถึงผม มีรับสั่งว่า “หม่อม นีโน้ตเพลง” เป็นแฟ้มโน้ตเพลงที่ผมเคยทำถวายเมื่อครั้งเป็นนิสิต ท่านยังทรงเก็บไว้อย่างดี

งานไหว้ครูของชมรม เป็นอีกงานที่น่าสนใจและเป็นที่รอคอย พิธีทำอย่างเรียบง่าย อบอุ่น แต่บรรล่วัตถุประสงค์ของการไหว้ครูทุกประการ อาจารย์เจริญใจจะเป็นผู้เตรียมสิ่งของที่จะใช้ในพิธีไหว้ครู สมัยนั้นอาจารย์มนตรี ตราโมท มาเป็นผู้ทำพิธีให้ ต่อมาเป็นคุณหญิงชั้น ศิลบรรเลง ทูลกระหม่อมจะพระราชทานอาหารเลี้ยงในงานทุกครั้ง เมื่อเสร็จพิธีไหว้ครู ชมรมจะเชิญครูผู้ใหญ่ที่รับเชิญมางานขึ้นบรรเลงดนตรี ไม่มีการข้อมลวงหน้า แต่ครูจะบรรเลงเพลงตามคำขอ แต่ละท่านล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญ จึงบรรเลงได้อย่างไพเราะยิ่ง ถึงช่วงที่ขอให้ครูต่าง ๆ เedyวเครื่องดนตรี บางครั้งทูลกระหม่อมก็ทรงขอเพลงด้วย ทำให้พวกเราได้ฟังฝีมือครูที่หาฟังได้ยาก และเป็นที่ประทับใจ ครูผู้บรรเลงก็ภาคภูมิใจที่ได้บรรเลงเฉพาะพระพักตร์ ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสืบสานศิลปดนตรีไทยต่อไป

อาจารย์เจริญใจเคยปรารภกับลูกศิษย์เนื่อง ๆ ว่า เป็นบุญของวงการดนตรีไทยและของชาติ ที่มีทูลกระหม่อมใส่พระทัย ท่านทรงเป็นเสมือนแสงประทีปที่ส่องแสงให้ศิลปะของไทยแขนงนี้ที่อยู่ในภาวะเสื่อมถอยชาติคนดูแล ให้กลับมามีชีวิตชีวาไม่สูญหาย และยังคงอยู่เป็นสมบัติของชาติ คำกล่าวนี้น่าไม่เกินเลย เพราะจากวันนั้นถึงวันนี้ ท่านยังคงมีพระวิริยะอุตสาหะในการต่อเพลง ฝึกซ้อม และพระราชนิพนธ์เพลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่สมาชิกชมรมส่วนใหญ่เลิกราไป ท่านจึงทรงเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย สจม. ที่เป็นแบบอย่างให้แก่พวกเราทุกคน ในระดับชาติ ท่านทรงอุปถัมภ์ค้ำชู ทรงส่งเสริมและสนับสนุน พระราชกรณียกิจเกี่ยวกับดนตรีไทยมีมากมาย ทำให้ดนตรีไทยขยายวงออกไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ทั้งยังทรงเผยแพร่ให้ต่างประเทศได้รู้จัก ด้วยพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้

นายสุรพล ลิ้มพานิช
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
ปีการศึกษา ๒๕๑๘-๒๕๒๒

ที่ประทับใจที่สุดก็คือ การแสดงในรายการ สังคีตภิรมย์ เมื่อปี ๒๕๑๙ และ ๒๕๒๐ เป็นรายการทางโทรทัศน์รายการใหญ่ แต่ครั้งกินเวลาถึง ๒ ชม. ต้องมีการฝึกซ้อมกันนานและหลายครั้ง บางครั้งซ้อมกันเล็ก ๒ ทีมเศษ แต่พระองค์ก็เสด็จมาทรงซ้อมทุกครั้ง และทรงซ้อมอยู่กับพวกเราจนเสร็จสิ้น แม้ขณะนั้นจะมีพระราชกิจมากมายแล้ว

สมหวัง พูลสมบัติ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
ปีการศึกษา ๒๕๑๘-๒๕๒๒

ความประทับใจที่ได้เฝ้า ฯ ที่ชมรมดนตรีไทย สจม. เมื่อครั้งยังเป็นนิสิต

ข้าพเจ้าเข้าเรียนชั้นสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี หรือ “ทูลกระหม่อม” ที่จุฬาฯ ๑ ปี ตอนทรงเป็นนิสิตปี ๔ ข้าพเจ้าเข้าเรียนปี ๑ คณะอักษรศาสตร์ ข้าพเจ้าเล่นซอด้วงได้จึงเข้าเป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย สจม. ทำให้มีโอกาสดูเฝ้า ฯ ใกล้ ๆ เวลาเสด็จมาทรงซ้อมดนตรีที่ชมรม ชั้นล่าง (เรียกไม่เป็นทางการว่าใต้ถุน) ศาลาพระเกียรติ นึกอัครรรยิใจว่าทำไมทรงพระสิริโฉมงดงามอย่างนี้ และทรงน่ารักมาก ๆ ชมรมก็เล็ก ประทับก็ประทับที่พื้น ทรงเรียกชื่อทุกคน ชื่อเล่นบ้างชื่อจริงบ้าง ถ้าเป็นรุ่นพี่ก็ทรงเรียกพินาหน้าชื่อ ทรงเป็นกันเองอย่างเหลือที่จะเชื่อ เพราะพวกเราส่วนมากเป็นเพียงลูกชาวบ้านธรรมดา “ทูลกระหม่อม” ไม่เพียงทรงร่วมวงกับชมรมในรายการแสดงทางโทรทัศน์ “สังคีตภิรมย์” เท่านั้น กิจกรรมทั่ว ๆ ไป เช่น การแสดงดนตรีที่ศาลาพระเกียรติ หรือในพิธีไหว้ครูของมหาวิทยาลัยที่หอประชุมใหญ่ ก็ทรงเข้าร่วมด้วย จำได้ว่าตอนยังไม่เข้าชมรม ได้ไปยืนดูวง สจม. แสดงที่ศาลาพระเกียรติ ที่จริงเป็นเพียงกิจกรรมธรรมดา ๆ ของนิสิต แต่พระองค์ท่านก็ทรงร่วมกิจกรรมด้วย ครั้งนั้นท่านทรงร้องเพลงเขมรปี่แก้วน้อย ที่ขึ้นต้นว่า “โฉมเฉลาเยาวภาอย่าเฉลียว พี่เคยเที่ยวเจนจิตทุกทิศ...” พระสุรเสียงของท่านกังวานไพเราะมาก

ทุกครั้งที่เสด็จมาทรงซ้อมดนตรีที่ชมรมจะทรงนำขนมมาด้วย (เป็นธรรมเนียมปฏิบัติข้อหนึ่งของชมรม) จำได้ว่าทรงเคยนำขนมอย่างหนึ่งมาพระราชทาน เป็นขนมรูปผลไม้ต่าง ๆ หลากสี เต็มพานสวยงามมาก นั่นเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้ารู้จักขนม “ลูกชุบ” เวลาซ้อมดนตรีไม่มีใครพูดอะไรกัน มีแต่เสียงดนตรี และอาจารย์เจริญใจกราบบังคมทูลแนะนำเป็นบางครั้ง แต่พอหยุดซ้อมและทรงคุย บรรยาการก็จะครื้นเครงสนุกสนาน ครั้งหนึ่งทรงพระกรุณาฉายพระฉายาลักษณ์หมู่กับชาวชมรม พระเก้าอี้ที่ประทับเป็นไม้แบบพับได้ ตัวเล็ก ๆ เกิดแบนราบไปกับพื้น พระองค์ท่านทรงพระสรวลสนุก พวกเราก็อหัวเราะไปด้วย

พระองค์ท่านทรงพระกรุณาแก่ชมรมดนตรีไทยอย่างหาที่เปรียบมิได้ ด้วยทรงเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยสืบสานศิลปะของชาติ และก่อให้เกิดความรักความเป็นมิตรในหมู่นิสิตที่มาจากคณะต่าง ๆ กัน ทรงเห็นความสำคัญของพิธีไหว้ครูดนตรีไทย และเสด็จมาในพิธีไหว้ครูของชมรมทุกครั้งที่ได้เสด็จได้ ตั้งแต่ยังทรงเป็นนิสิต จนถึงปัจจุบัน ในอดีต เมื่อเสร็จพิธีการไหว้ครู ครูผู้ใหญ่ท่านจะเล่นดนตรีให้เราฟังเป็นบุญหู บางครั้ง “ทูลกระหม่อม” ก็ทรงขอเพลง เช่น ทรงขอให้คุณครูทองดี สุจริตกุล เดี่ยวจะขับเพลงกราวใน เป็นต้น พวกเราตื่นเต้นที่ได้เห็นฝีมือคุณครูระดับอาวุโสขนาดนี้ ถึงคราวนิสิตเล่นบ้าง (มีนิสิตสถาบันอื่นมาร่วมงานด้วย) ท่านก็ทรงร่วมวงด้วย ทั้งทรงขอและทรงร้อง พระจริยวัตรน่ารักเรียบง่าย รับสั่งสนุกสนาน ไม่ถือพระองค์ ใครบ้างเห็นแล้วจะไม่ประทับใจ

ปัจจุบัน แม้พระราชกรณียกิจจะมากมายเพียงใด ก็ยังคงพระราชทานวันสำหรับพิธีไหว้ครูของชมรมทุกปี ชมรมขาดแคลนสิ่งใด หากกราบบังคมทูลก็จะพระราชทานเสมอ ทรงรู้จักไปถึงทายาทของสมาชิกชมรมบางท่าน ชาวชมรมร่วมสมัยกับพระองค์ท่าน หากมีใครเจ็บป่วยหรือบิดามารดาใครถึงแก่กรรม ถ้าทรงทราบก็จะพระราชทานดอกไม้เยี่ยมให้ผู้ป่วยมีกำลังใจ หรือพวงมาลาเป็นเกียรติแก่ผู้วายชนม์ บ้างก็เสด็จไปในพิธีพระราชทานเพลิงศพ พระกรุณาธิคุณหลายอย่างหลายประการสุดจะสรรพรณา ชาวชมรมซาบซึ้งแก่ใจดีและเทิดทูนบูชาไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมตลอดมา

ชญานุตร์ อินทุม
คณะอักษรศาสตร์
ปีการศึกษา ๒๕๑๙-๒๕๒๓

“วิชิษฏศิลป์” แห่งชมรมดนตรีไทย สจ.ม.
กับ
“แซนดิวซ์ที่แสนอร่อยที่สุดในโลก”

ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชมรมดนตรีไทย สจ.ม. ถึงแม้จะไม่ทันในช่วงที่พระองค์ท่านทรงศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ก็มีโอกาสได้รับเสด็จพระองค์ท่านที่ชมรมฯ หลายครั้ง ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงเสด็จมาร่วมในกิจกรรมของชมรมฯ ตลอดมา ทุกครั้งที่พระองค์เสด็จราชดำเนินมา จะพระราชทานตะกร้าขนมหรือของว่างต่างๆ ให้กับสมาชิกชาวชมรมฯ มีครั้งหนึ่งที่พระองค์ท่านได้พระราชทานแซนดิวซ์ดับเบิ้ล ข้าพเจ้าก็ได้รับพระราชทานมา ๑ อัน เมื่อได้กินแซนดิวซ์ชิ้นนั้น ในขณะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็น “แซนดิวซ์ที่แสนอร่อยที่สุดในโลก” ได้รู้สึกถึงความหอม มัน และใส่เยอะมากๆ ค่ะ เป็นความทรงจำที่ไม่เคยลืมเลยจนถึงบัดนี้ แม้เวลาจะผ่านไป ๓๐ กว่าปีแล้วก็ตาม การที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระองค์ท่านในชมรมฯ ข้าพเจ้ารู้สึกปลื้มปิติและมีความสุขเป็นอย่างมาก ได้ชื่นชมพระบารมีอย่างใกล้ชิด นับเป็นบุญวาสนาของข้าพเจ้า

สำหรับวงการดนตรีไทย นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณต่อชาวชมรมดนตรีไทย สจ.ม. และวงการดนตรีไทยเป็นล้นพ้น พระองค์ท่านทรงทำ บำรุง ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับดนตรีไทยอย่างต่อเนื่อง ทำให้วงการดนตรีไทยเจริญรุ่งเรือง แข็งแกร่งและมั่นคงสืบมาจนทุกวันนี้ สมกับพระสมัญญานาม “วิชิษฏศิลป์”

เนื่องในโอกาสคล้ายวันพระราชสมภพของพระองค์ ซึ่งจะทรงมีพระชนมายุครบ ๖๐ พรรษา ในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ นี้ ข้าพเจ้าขอพระราชทานพระราชวโรกาสถวายพระพร ขอพระองค์ทรงพระเจริญ เป็นมิ่งขวัญของพสกนิกรชาวไทยและชาวชมรมดนตรีไทย สจ.ม. ตราบนานเท่านาน

ลาวัลย์ ดันสกุลรุ่งเรือง
คณะทันตแพทยศาสตร์
ปีการศึกษา ๒๕๒๑

จากบันทึกของชาวชมรมดนตรีไทย สม. ช่างต้น แสดงให้เห็นชัดเจนถึงพระวิสัยทัศน์อันยาวไกลและพระราชปณิธานที่แน่วแน่ในการที่จะสืบสานและพัฒนาดนตรีไทยมาตั้งแต่ยังทรงศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แม้จะทรงมีพระราชกิจทั้งด้านการเรียนและการเยี่ยมเยียนราษฎรยังทรงทุ่มเทเวลาในการศึกษาและฝึกซ้อมดนตรีไทยอย่างจริงจัง รวมทั้งทรงร่วมกิจกรรมต่างๆของชมรม ทรงพระปรีชาสามารถทั้งในด้านขับร้อง การทรงระนาดเอกการทรงขอด้วงและพระราชนิพนธ์บทร้องเพลง

ไทย ยิ่งไปกว่านั้นพระจริยาวัตรอันงดงามและน้ำพระทัยที่เปี่ยมไปด้วยพระเมตตาเป็นที่ติดตราตรึงใจของชาวชมรมดนตรีไทยฯและทรงกลายเป็นศูนย์รวมร้อยรัดจิตใจของชาวชมรมดนตรีไทยฯทั้งหมด

หลังจากทรงสำเร็จการศึกษาพระราชภารกิจยิ่งเพิ่มขึ้นหลายเท่าทวีคูณ ยังทรงพระกรุณาเจียดเวลาให้ชมรมดนตรีไทย สม.เสมอมา เสด็จมาเป็นประธานในพิธีไหว้ครูแทบทุกครั้ง หากไม่ทรงติดพระราชกิจ ด้วยทรงให้ความสำคัญกับการแสดงความกตัญญูกตเวทิต่อครูอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ยิ่งในครุอาจารย์ในด้านดนตรีไทยซึ่งมีจำนวนน้อยแต่เป็นกำลังสำคัญในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมอันมีคุณค่ายิ่งของชาติมิให้สูญหายไป ทั้งพระองค์ยังทรงใส่พระทัยให้การดูแลเกื้อกูลครูอาจารย์ของชมรมฯอย่างดียิ่งอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทรงเป็นต้นแบบให้นิสิตซึ่งเป็นสมาชิกของชมรมฯดำเนินตามรอยพระบาททั้งในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการกตัญญูกตเวทิตาต่อครูบาอาจารย์

ไม่เพียงแต่ทรงส่งเสริมกิจการของชมรมดนตรีไทย สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น สมเด็จ

บัณฑิตวิทยาลัย

ศูนย์พัฒนกิจและนิ

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ศูนย์พัฒนกิจและนิ

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารียังทรงสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา ซึ่งเป็นเครือข่ายของนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ กว่า ๑๐๐ สถาบันที่ร่วมผนึกกำลังกันเพื่อสืบสานและเผยแพร่นครไทยพระราชทานบทร้องเพลงขึ้นชุมนุมกลุ่มดนตรีซึ่งเป็นเพลงที่ใช้ขับร้องหมู่ในการเปิดรายการในงานดนตรีไทยอุดมศึกษามาตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๒๔ จนถึงปัจจุบันทั้งยังเสด็จพระราชดำเนินเปิดงานและร่วมทรงดนตรีกับนิสิตนักศึกษา หากไม่ทรงติดพระราชกิจ

ด้วยพระราชหฤทัยที่มุ่งมั่นในการทำงานบำรุงและพัฒนาดนตรีไทย รวมทั้งพระเมตตาของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่มีต่อชมรมดนตรีไทย สจ. ทำให้ชมรมฯ มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาสุดมิได้ ปัจจุบันการรวมตัวของนักดนตรีไทยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีเพียงชมรมดนตรีไทย สจ. เท่านั้น แต่ได้ขยายวงกว้างไปเป็นการรวมวงของนิสิตเก่าที่เป็นสมาชิกของชมรมฯ และคณาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็น “วงสายใยจามจุรี” อีกด้วย

ในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๖๐ พรรษา ชาวดนตรีไทย สจ. ขอพระราชทานพระราชวโรกาสถวายพระพรให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน เป็นพระมิ่งขวัญของชาวมุขมรดกไทย และวงการดนตรีไทยชั่วกาลนาน ทั้งนี้ชาวมุขมรดกไทย สจ. จะร่วมแรงร่วมใจกันอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อสืบสานพระราชปณิธานในการอนุรักษ์ เผยแพร่และพัฒนาดนตรีไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทย